

Абдулла Шаиг һагында дәйерли әсәр

Азәрбайҹан ССР Элмәр Академиясының Мир Әхмәдовун ғочаман мүәллим вә әдәбиимиз Абдулла Шаиг Талыбзадә һагында яздыгы монографиясының чаңдан бурахымышыр. Он ики фәсләндән изберәт олан бу илк алты әсәр охучулар тәрәффүндән бейүк рәгбәттә гарышламышыдыр.

«Бурун саһилинде» сәрлевәесилә башлайын бу әсәринин биринчи фәслиндә мүәллиф бири А. Шаигин дөгүздүгү Тбилиси шәһерин, язычынын ата-анасы вә ушаглыг һаяты илэ таныш адир.

Иккичи фәсләндә охучулар А. Шаигин кечирдий мәктәп илләри вә онун илк гәләм тәчтүрәбеләре илэ таныш олурлар.

Китабын үчүнчү фәслиндә «Чаван мүәллим» башлагылар алтында. 1900-чу илдә Мирәз Абдулланың бейүк чөтилиниң сонра мүәллимилик фәзлийетине башлама-сында вә бу саңеде она И. Нәримановуң көмекчилигидән бөлсө олунур. Дордунчы фәсләдә охучу 1905-чи из ингилабындан руылдаң, лакин һөлә ингилабын һәглигү манийетиниң дәрк этмәйен Шаигин гөзәзди, усанкар, бәзәэн үмидсиз шепрәләрдә таныш олур. «Уч дост, уч шаир» башлагылары (бешинчи фәс) алтында верилмиш материалларда Шаигин Сабир вә Сәнгат-хә достлугундан данышылышыр. Алтынчы фәсләндә «Мәктуб-стишмәди», «Әсримиздин гәрәмәнләр» вә «Кеч» әсәрләри гыса сурәттә тәһлил әдилләр.

Китабын еденинчи фәслин «Ушагларын сөвимлисі» сәрлевәеси алтында А. Шаигин ушаглар һагында яздыгы бир сыра әсәрләрең һәср әдилмишdir. Бурада «Көзәл баһар» п'еси иисбәтән кенинш тәвлил әдилләр. Мүәллиф һагыл олараг көстәрир ки, бу әсәр «...азадлыг угрунда мубаризәләрн гәләбәсина инам, ингилаби оптимизм ифадә этмәк мәнасында хүсуси гыймәтө малик иди». Бу фәсләдә һәмчинин чох дүзүн олараг «Үрак тикмәк вә яхуд гурбан байрамы» (1913) вә «Чобан» (1913) әсәрләrinin идея негсанлары тәнгид әдилләр.

А. Шаигин төрчүмәчилүк фәзлийетинең иш мәлumat VIII фәсләндә верилләр. Бурадан айдан алдын олур ки. Шаиг рус әдәбиятине илэ чиди марагланышы вә Брыловун бир чох тәмсилләрнин Азәрбайҹан дилинә төрчүмәт этишидир. Дөйтүз, он вә он биринчи фәсләрдә Шаигин совет дөврүндәкى педагогици вә язычылыг фәзлийетинең данышылышы.

«Фәрәнди илләр» фәслиндә (дөгүзүнчү фәс) Шаигин Азәрбайҹан ҳалгына сосязист ингилабының бәхш этди. Ҳөшбәхт һаята мұнасабетинең бөлсө олунур.

Китабын сон 12-чи фәслиндә «Ачы вә шарни хатиралар» сәрлевәеси алтында Шаигин «Көнин дүни» адлы хатиратындан бөлсө олунур.

Энис Мир Әхмәдовун бу әсәри А. Шаигиниң һәյәт вә լրадычылыгы һагында зәңгизин мәлumat верип. Китабын гыйметтән чөнөтләрниң бирк дә орада Шаигин педагоги фәзлийетинең кенинш ер верилмәсди.

Китабда көтирилән сөнөдән мәлumat озуркы, һөлә 40 ил бундан өзөв (1916-чы илдә) А. Шаигин Бакыда мектәбәгәдәр яшмы ушагларын тәрбийәсін гайгысына галымыш вә ушаг багчасы ачмаг учун ерли һөкүмәтә мүрәзиот этишиді. Онун бу иәчеб арзусу чар мәмурлары тәрофиндән рәгбәттә гарышламышыдыр.

Китабда А. Шаигин педагоги фәзлийетинең бөлсө әдиләркән көстәрилләр ки, онун «Нұмуна мектәби»ндәki фәзлийети хүсуси әңемийтө мазикидир.

Лакин гейд этмәк лазымдыр ки, Энис Мир Әхмәдов Йолдаш «Нұмуна мектәби»надын дапыштаркән әсәрдә бир гәдер долашылыгына йол бермишdir.

О языр ки: «Ингилабдән соңра «Нұмуна мектәби» әсаслы сурәттә мәнкәмләнді, көншиләнді» (сән. 95). Әввәлон гейд этмәк лазымдыр ки, 1920-чи ил Апрел пигилабындан өзөв һеч бир «Нұмуна мектәби» олмамышыдыр. О заман (1919—1920-чи дәрс илләдә) Бакы биринчи реални мектәбинин 49 рус синифи ичәрпинде ялның бирчә «милли синиф» (III синиф) вар иди ки, онун да синиф рәбәбери А. Шаиг иди. 1920—1921-чи дәрс илләндә һәмин «милли синиф» башда олмагла ики дәрәчәли зәһмет мектеби тәшкис әдилмишди. 1922—1923-чү дәрс илләндә һәмин мектебе «нұмуна», даңа соңра исә «Шаиг нұмуна мектәби», азыверилди.

И. Нәримановун «Нұмуна мектәби»надын хүсуси гайғы бәсләмәсі дә китабда ез эксини тапмамышыдыр. Ҳәшү оларды ки, 1922-чи илдә И. Нәримановун шәхсән А. Шаигин дәрснине колиб гулаг асмасы вә онун 1924-чу илнин майында «Нұмуна мектәби»нин илк бурахылышына һөсрәдилмиш тәнтәнәли ичләсдәкы чыхышы көстәрилә иди.

Китабын үмумијеттә айдан вә сәлис бир дилдә язылмасына баҳмалраг, орада бәзән ағыр ифадәләре дә йол верильмешdir.

Бу чүзине негсанларына баҳмалраг, Энис Мир Әхмәдов Йолдашының яздыгы «Абдулла Шаиг» монографиясы әдәбијатшының үчүн дәйәрлән бир һәдийәдир.

РӘМЗИ ЙҰЗБАШЕВ.